

гърчеещи се гагаузки села между Варна и Кюстенджа, оставени в пределите на Варненската гръцка митрополия, Добруджа влиза в диоцезите на българските епархии с центрове Варна (Варненско, Хаджиоглу Пазарджишко, Балчишко, Мангалийско и Провадийско), Червенска (Тутраканско) и Доростолска (Силистренско, Тулчанско, Сулина, Бабадаг, Мачин, Хърсово, Меджидие, Кюстенджа, Килия, Махмудие и Черна вода). Вж. История на Добруджа. Т. III, с. 171, 229 – 230; З. Маркова. Българската екзархия 1870 – 1879 г. С., 1988, с. 326

5-3 Тоест чрез (по) Стоян.

5-4 Паспорт (ар.-тур. – тескере, тескире) – лична карта, пътен лист за свободно придвижване в Османската империя.

5-5 Тоест отговор.

6-1 Вапор (итал.) – параход.

7-1 Шевна машина.

7-2 Сюртук (от фр., остар.) – дългополо военно сако, тук със значение на връхна дреха.

7-3 Вероятно от маскаре (остар.) – мостра.

7-4 Илик (тур.) – обшит прорез на дреха за копче.

8-1 Меджидие, меджидиета (тур.) – емисия златни монети в Османската империя, сечена при управлението на султан Абдул Меджид (1839 – 61).

8-2 „Колибарската улица“ в Котел – местното название на най-старата част от селището (К. Иречек. Пътувания..., с. 789).

8-3 Типосате (остар., от грц. „типос“) – отпечатател, издадате.

8-4 Филибе (тур.), Филипуполис (грц.) – дн. Пловдив.

8-5 Телял, теллал, телянин, телалин (ар.-тур.) – глашатай; (нар.) – пъдар.

8-6 Текстът, означен с различен шрифт, е добавен между редовете.

8-7 Хава (ар.-тур., остар.) – въздух, време, климат.

8-8 „Сребърна ориша“ (Сребърен извор) – голям пълноводен извор западно от с. Жеравна, между Южница и Черковната кория (гора). Вж. Д. Константинов. Жеравна..., с. 12, 36.

8-9 Сеир (ар.-тур.) – зрелище.

8-10 „Старча“ – название на извор, западно от с. Жеравна. През 1868 г. е каптиран като чешма (Д. Константинов. Жеравна..., 9 – 10, 35 – 36, 39, 80).

8-11 Кяр (перс.-тур.) – доход, печалба, полза, облага.

8-12 Берекет (ар.-тур.) – добив, реколта.

8-13 Името на Гана Д. Стоянова е изписано от нея.

8-14 Модии (остар.) – списания.